

«Mnoho návštevníkov si líhalo na chrbát a smiešne pred sebou mávali rukami...», komentár k inštalácii The Weather Project, Tate Modern, Londýn 2003.

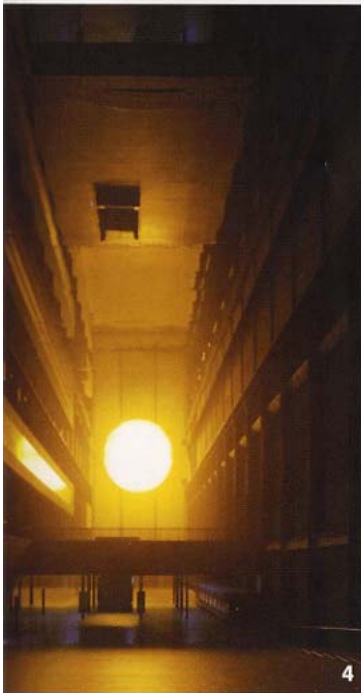
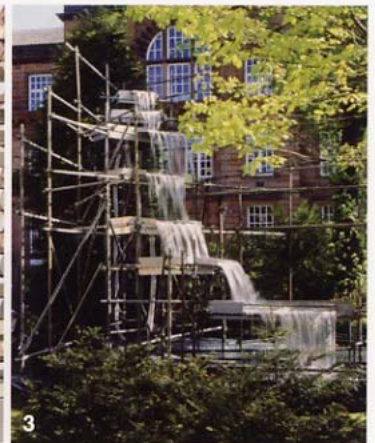
Text: Michal Lalinský

MÁG ZMYSLOVEJ MANIPULÁCIE

■ V Berlíne usadený dánsky výtvarník islandského pôvodu, Ólafur Eliasson (41). V newyorskej MoMA uchvacuje sériou site-specific inštalácií, veľkorozmerných environmentov, sôch, fotografií a projektov do roku 1993. Medzinárodný ohlas získava inštaláciou The Weather Project v turbínovej hale londýnskej Tate Modern (2003). V tom istom roku zastupuje Dánsko na benátskom Bienále, kam sa vracia po troch rokoch. V kláštore na ostrove San Lazzaro inštaluje Your Black Horizon, site-specific projekt v spolupráci s Davidom Adjaye. Zatiaľ poslednou prácou je vrstvami ľadu obalené BMW s H2R pohonom na báze vodíku, ktorým zaujíma kritické stanovisko k ľahostajnosti v otázke globálneho otepľovania.

www.olafureliasson.com

- 1: Inverted Berlin Sphere, Palast der Republik, Berlín 2005
- 2: Obklad pre Yu-un, Obayashi Collection, Tokio
- 3: Vodopád, Dundee Contemporary Arts, Veľká Británia 2004
- 4: The Weather Project, Tate Modern, Londýn 2003
- 5: Vonný tunel, Autostadt Wolfsburg 2004

Studio Olafur Eliasson
Vydavateľstvo TASCHEN vydalo sýtu monografiu Eliassonovej práce, dostupnú aj ako autorom signovaná prémiová edícia.
www.taschen.com

Podľa názoru mnohých jeden z najoslavovanejších umelcov svojej generácie, Dán Ólafur Eliasson, stiera hranice medzi výtvarným umením, vedou a architektúrou aj pre bežného umeleckého konzumenta prítazlivými projektmi ukotvenými v severskej poetike, intelektuálne suverénom konceptuálnom umení a odkaze toho najlepšieho z land-artu sedemdesiatych rokov. Experimentálne roviny výtvarných disciplín podrobuje vo svojom berlínskom laboratóriu Studio Ólafur Eliasson hraničným exponenciám, aby podrobne preskúmal

a odhalil spôsob, akým vznikajú väzby medzi umeleckým dielom, jeho prostredím a divákom. Vo fascinujúcich zmyslovo-zážitkových inštaláciách narába s neobvyklými materiálmi: necháva priestor pôsobiť znením, vypúšťa doň cukrovú hmlu, rozmiestňuje kry ľadu či dôkladne kopíruje jeho geometriu svetelným lúčom. S divákom tak rozohráva interaktívnu hru; možno práve preto patrí k obľúbeným výtvarníkom s hojne navštevovanými expozíciami, silným gestickým rozmerom veľkorysosti, repetitívnosti a ohromujúcou dávkou lyrizmu. <